

1. (21-2) І прийшов Давид до Нова, до священника Ахімелеха. А Ахімелех із тремтінням стрів Давида й сказав йому: Чому ти сам, і нікого немає з тобою?

2. (21-3) І сказав Давид до священника Ахімелеха: Цар наказав мені справу, і до мене сказав: Нехай ніхто не знає цього, тієї справи, за якою я посилаю тебе, і яку наказав тобі. А слуг я умовив на означене місце.

3. (21-4) А тепер, що є в тебе під рукою? П'ять хлібів дай у мою руку, або що знайдеться.

4. (21-5) А священник відповів Давидові та й сказав: Нема в мене звичайного хліба під рукою, а є тільки хліб святий, якщо твої слуги здержалися від жінки.

5. (21-6) І відповів Давид священникові, та й сказав йому: Так, бо жінок не було при нас як учора, так і позавчора, відколи я вийшов, і тіла слуг були чисті. А то хліб звичайний, особливо коли сьогодні замість цього інший хліб у посудині стане святим.

6. (21-7) І дав йому священник святе, бо не було там іншого хліба, крім хлібів показних, що були зняті з-перед Господнього лиця, щоб покласти теплий хліб того дня, коли його забирають.

7. (21-8) А там того дня знаходився один із Саулових рабів перед Господнім лицем, а ім'я йому Доеґ, ідумеянин, провідник пастухів, яких мав Саул.

8. (21-9) І сказав Давид до Ахімелеха: Чи нема тут у тебе під рукою списа або меча? Бо я не взяв до своєї руки ані меча свого, ані іншої зброї своєї, бо царська справа була нагла.

9. (21-10) А священник сказав: Є меч филистимлянина Голіята, що ти вбив його в долині Ела, ось він за ефодом, загорнений одежею. Якщо візьмеш його собі, візьми, бо тут нема

іншого, окрім нього. І сказав Давид: Нема іншого такого, як він, дай його мені!

10. (21-11) І встав Давид, і втік того дня перед Саулом, і прибув до Ахіша, царя ґатського.

11. (21-12) І сказали до нього Ахішеві раби: Чи ж не цей Давид цар Краю? Хіба ж не про нього співають у танцях, говорячи: Саул повбивав свої тисячі, а Давид десятки тисяч свої.

12. (21-13) І заховав Давид ті слова в своєму серці, і сильно боявся Ахіша, царя ґатського.

13. (21-14) І змінив він свій розум на їхніх очах, і шалів при них, і бив по дверях брами, і пускав слину свою на свою бороду.

14. (21-15) І сказав Ахіш до своїх рабів: Ось бачите чоловіка, що сходить із розуму. Нащо привели його до мене?

15. (21-16) Чи мені бракує безумних, що ви привели його, щоб сходить із розуму передо мною? Чи такий може входити до мого дому?